

Z bývalého Trodasova fóra na <http://trodas.wz.cz/>:

[trodas](#)

Vloženo: Jan 24 2009, 12:13 AM

Administrator

Skupina: Admin

Příspěvků: 3296

Uživatel č.: 1

Členem od:

2-February 03

Úvodem bych chtěl říci, že se hluboce stydím za to, že tuto „historii naší rodiny“ vůbec čtete, či že ji já píši. Jsem k takto zoufalému kroku donucen mým otcem, jenž na setkání všem vypráví co že jsem mu neprovedl špatného. Uvádí pro mě tak strašné věci a natolik lživé výmysly s zákeřným cílem mě poškodit a očernit, že nemohu než reagovat a pokusit se tyto výmysly uvést na pravou míru. I přes to, že jde o tak soukromé záležitosti a že jsem se o tom nikdy nechtěl šířit. Zvažte sami, jestli to vůbec chcete číst a tedy vědět...

Jak dalece má paměť sahá, otec se vždy snažil své první ženě, mé matce Mgr. Haně Nárožné, zničit zdraví. Hlavně zdraví duševní, ale napadal ji i fyzicky. Poprvé ji vyhrožoval násilím, když mu řekla, že si ho nevezme. Právě proto, že měla strach z jeho násilných a zákeřně-zlých tendencí. Když ji nakonec přemluvil, tak byl na krátkou dobu pokoj. Jen co se z pomocníka na stavbě dokázal s její pomocí posunout v společenském žebříčku nahoru na osobní oddělení v Meoptě, tak začal studovat dálkově vysokou školu. Když se mu to nakonec podařilo a propast mezi vzděláním jeho a jeho ženy zmizela, tak se změnilo i jeho chování. Poté, co matku již nepotřeboval, tak se rozhodl ji zničit. Vítanou záminkou bylo odmítnutí, tehdy již z otcova chování a politicky motivovaného tlaku v práci, nemocné mámy věnovat vše na stavbu domu, když jsme neměli žádné úspory a prostředky, neboť ty jsme investovali do domu matčiných rodičů. Otec tlak, útoky a běsnění stupňoval a když to nepřinášelo zprvu žádoucí výsledky, tak přišel s návrhem na rozvod. Postavil to tak, že když matka poprosí, tak se s ní nerozvede. Matka nepoprosila a tak otec podal návrh na rozvod a odešel bývat do dvojpokojového panelového bytu ke svým rodičům. Otec záhy zjistil, že jeho běsnění nikomu nechybí a že nemá prostředky na stavbu. A aby měl na matku „páku“ tak vymyslel že bude usilovat o to, abych byl já svěřen do

jeho péče. Když jsem zprvu nechtěl, tak to bylo proto, že jsem prý „nebyl v neutrálním prostředí“ a tak navrhnul u řízení, abych byl umístěn do Diagnostického ústavu (ano, tam kde se umisťují mladiství delikventi) než se budu moci „správně“ rozhodnout. To matka odmítla a raději souhlasila s jeho péčí o mě. Z toho, co vyváděl u rozvodu se matka léčila s nervy. Otec využil situace, mě přemluvil a když její rodiče nebyli doma, tak mě odstěhoval ke svým rodičům a byt matky vybilil. Sebral jí i piáno, což byla jediná větší věc, jenž si za manželství koupila... Bylo mi 12 let a otci jsem věřil, že se s matkou nedá žít a že si postavím s ním „střechu nad vlastní hlavou“.

Spolu s odchodem z mého rodného domu na adrese Bezručova 13 jsem se již stěhoval sedmkrát. Z Bezručovy k rodičům otce na tehdy třídu Lidových Milicí, pak k paní Krátké na adresu Pod Hvězdárnou 1, pak do garsonky v Slaměnickově 1, kam si otec posléze přivedl svou přítelkyni. Pak do domu RNDr. Ivany Nárožné, otcovy druhé ženy na adrese Na Zábrání 1, Kozlovice. Pak z Kozlovic do Přerova do nového domu U Žebračky 22. V něm z přízemí do jediné malé místnosti v patře poštěstě a posedmé nyní, když se dům fakticky nedá obývat, díky odpojení energií otcem. Naštěstí jsme se nestěhovali ke každé známosti, kterou se otec pokoušel navázat - to bychom pak asi bydleli i v Přestavlcích či Čechách a pod. U každé z těchto známostí byl určujícím kritériem majetek jejich a jejich rodiny.

A jejich schopnost, či spíše neschopnost se účinně bránit. Stěhování se do Kozlovic a sňatek s RNDr. Ivanou Nárožnou mi byl předložen jako hotová věc (měl jsem 16 let) a na zdůvodnění dosmrtní nezapomenu: „Mají velký dům, zahradu a dvě mrazničky plné kuřat. V té rodině jsou peníze.“ To už otcova matka, má babička, se mi alespoň snažila vysvětlit, že otec hledal ženu všude možně, až si nevšiml že má v Meoptě jednu hodnou přímo pod nosem a... Matka jeho druhé nastávající ženy ho při stěhování moudře přemlouvala, aby mi tu garsonku nechal, nicméně otec o tom nechtěl ani slyšet. Po relativně bezproblémovém stěhování (už jsme měli prostě praxi) se situace s násilnými výbuchy otce začala zhoršovat. Krátce po přestěhování mě ze vzteku nad tím, že se jeho známému Josefu Soumarovi nepodařilo rozběhnout obraz z Amigy na levném PC monitoru, a tak mi musela zůstat barevná TV Oravan, mě bezdůvodně zbil.

Urazil mi při tom část předního zubu. Ivana Nárožná měla velkou, ale černobílou TV. V roce 1992 se stal mé matce vážný úraz, má komplikovanou zlomeninu obou nohou. Když za mnou na podzim o berlích v taxíku přijela, protože mě už půl roku neviděla kvůli svému zranění, tak ji otec napadl, opakovaně uhodil až upadla na zem. Své chování zdůvodnil tím, že „moc zvonila“ a že si nepřeje, aby mě tady navštěvovala... Bylo mi šestnáct let, když má matka souhlasila, že se po rozvodu mých rodičů vzdá svého vlastnictví poloviny parcely 6793/3, když otec slíbí, že ji při dosažení mé plnoletosti převede na mě. Otec zneužil důvěřivosti mé matky a její víry v možnost odvolání-se v případě neplnění této dohody a poté, co se parcely vzdala se jí vysmál s tím, že je „hloupá“ a on nikdy nic na mě nenapíše.

V této době mi začalo být jasné, že obětovávám svou práci na to, aby v domě nakonec bydleli hlavně cizí lidé (otcova druhá žena se synem z prvního manželství a později dcerou z druhého

(otec M. Nárožný)) a jediné co mi k tomu otec byl schopen říci bylo že „situace se změnila“. Je pochopitelné, že potom mé nadšení a chuť k obětování všeskerého volného času a všech peněz na stavbu silně ochladla a tady byl začátek prvních vážnějších konfliktů mezi námi, když mi otec toto vyčítal, neschopen pochopit že vidím, jak mi lže a chce, abych tu lež že si „buduji střechu nad vlastní hlavou“ akceptoval poté, co se tak ošklivě zachoval k mé matce. Hlavně po rozvodu.

Z pomáhání se stala povinnost. Poté, co na stavbu padly všechny peníze, začal můj otec kritizovat dům v Kozlovicích. Dům to sice určitě nebyl ideální, nicméně tak tvrdé odsuzování si rozhodně nezasloužil. Po roce otec vytvořil soustavným tlakem tak hustou atmosféru, že o domě v Kozlovicích nebylo možno promluvit jinak než hanlivě. RNDr. Ivana Nárožná původně poté, co došly peníze navrhovala, ať otec stavbu zastaví a nechá mi ji k dostavění, ale to se setkalo s rozhodným odporem. Naopak, otec začal přemlouvat svou druhou ženu, aby prodala svůj „strašný“ dům v Kozlovicích, aby bylo na dostavbu nového domu.

Když otec vytvořil situaci doslova hmotné nouze a zvyšoval tlak, nakonec podlehla s tím, že je ten dům přeci jejich napůl, otec ho dal zapsat jako SJM (Společné Jméno Manželů) na katastru kvůli ručení pro hypotéku. Domluva byla, že kdyby jejich manželství nevyšlo, tak já a otec budeme bydlet dole a ona nahoře. Nastěhovali jsme se na jaře 1996. 7. 7. 1997 přišla povodeň. Jediným opravdu poškozeným jsem byl já, protože jsem bydlel dole a ostatní bydleli nahoře. Babička tou dobou byla u otcovy sestry. Pomáhal jsem otci zbourat jednu příčku dole v hale aby se škoda navýšila. Z pojistky jsem neviděl ani korunu.

Otec, tou dobou už delší dobu bez práce, protože jeho chování mu zajistilo vyhazov jak z pozice ředitele Optiku, tak z jedné z ředitelských pozic v PSP, si vypůjčil další peníze i od známých Ivany a na podzim nám oznámil, že jede na půl roku do USA vydělávat, že nám bude posílat peníze a za půl roku přijede. První peníze přišly někdy za onoho půl roku a otec nepřijel. Až za skoro čtyři roky, na jaře 2001. Při telefonátech z USA se zlobil na Ivanu, že zaplatila mnohé z půjček a tak mu „krade peníze“, neboť půjčky se podle mého otce nesplácí. Například půjčka 50 000,- od paní Sychravové se nemusí splatit, protože, čituji otce „ona ty peníze stejně na nic nepotřebuje, když nám je mohla půjčit“. Paní Sychravová se tou dobou léčila, bojovala s rakovinou a nakonec jí podlehla.

Před příjezdem mi psal a telefonoval se mnou na téma, jak mě už nechce v domě vidět a jak mi koupí byt. Koupě bytu pro mě se nikdy nerealizovala, naopak jsem byl obviněn, že za všechny krachy jeho vztahů můžu já. Bylo mi zakázáno chodit nahoru do kuchyně a babičku si od své sestry nastěhoval „do své péče“ dolů ke mě, ač se o ni fakticky nestaral. Šlo jen o to, aby pobíral příspěvek za starání se o nemohoucí osobu. O babičku se starala hlavně Ivana Nárožná a trochu v rámci možností já. Už před příjezdem říkala Ivana Nárožná, že jeho telefonáty a vyhrožování jsou tak hrozné, že se dá rozvést. Po příjezdu ji začaly tzv. „sankce“ a řev a mlácení v kuchyni (nad mým pokojem) mi často bránilo spát do raních hodin, kdy se zase probouzela babička a protože trpěla roztroušenou sklerózou, tak často chodila po domě, budila ostatní, tloukla berlí do radiátorů a podobně. Musel jsem se zamykat a přestal jsem zvládat stres v práci i doma a po

téměř osmi letech na stejném místě jsem si našel klidnější místo, než práci grafika v DTP studiu tiskárny. Ivana Nárožná teror dlouho nevydržela a po rozvodu potřebovali oba dva přestat obývat společnou domácnost, čehož docílili mým přestěhováním zesponu nahoru do jedné místnosti o 12m².

Efektivně to pro mě znamenalo, protože Ivana Nárožná moudře nebyla v době stěhování doma ale na dovolené, že jsem se stal nárazníkem mezi nimi. Následky jsem brzy pocítil, hned první den po přestěhování mě otec napadl a způsobil mi zhmoždění hrudníku s dobou pracovní neschopnosti asi 14 dnů poté, co jsem ho vyzval aby odešel z horního bytu, když už jsem jeho řev u snídaně nemohl vydržet. Je příznačné, že zhmoždění jaké jsem utrpěl při napadení otcem 1. 8. 2001 je totožné s zhmožděním jaké před lety utrpěla má matka po jeho útoku. Po obdržení lékařské zprávy o mé pracovní neschopnosti delší než 7 dní (což dělá z přestupku trestný čin) jsem se ale rozhodl nedat souhlas k trestnímu stíhání, šlo přece jen o mého vlastního otce. Zdálo se mně vhodnější - chystal se opět načerno pracovat v USA - aby mohl opustit ČR a tak rychleji odejít z domu.

Po konzultaci s RNDr. Ivanou Nárožnou se nám to tenkrát zdálo jako rozumná volba. Po návratu otce z USA jsem byl proti své vůli zatažen do sporu o majetkové vypořádání s jeho druhou manželkou. Když na konci roku 2001 odjel do USA, tak byla domluva taková, že já a rodina jeho druhé ženy v domě zůstane bydlet a společně otce vyplatíme. Ale za pobytu v USA se otcovo stanovisko radikálně změnilo. Začal psát dopisy a telefonovat na téma jak je dům jen jeho, a jak má jeho druhá bývalá žena i já z domu odejít, jak nás tam již nechce „najít“. V té době mi už bylo jasné (po mnoha předešlých konfliktech, kdy otec nezřídka sahal k násilí nejen vůči mě), že se s otcem již nedá bývat v jednom domě. Ve sporu byla úhelným kamenem doba, kdy bylo vystavěno první nadzemní podlaží předmětné nemovitosti, byť dnes co do rozsahu zabírá jen cirká 75% zastavěné plochy. K tomu nemohlo dojít v létě 1991 jak otec tvrdí, neboť jsme byli v Německu u strýce a otec neměl hotovo majetkové vypořádání se svou první ženou a tak se nestavělo.

Vypověděl jsem toto a mnohé další podrobnosti před soudem proto, že jsou pravdivé. I když to mě, jako syna, majetkově poškodí v případě, že se prokáží u soudu. A také proto, že přestože RNDr. Ivana Nárožná je cizí člověk, tak je s ní domluva a bývání možné. V tomto smyslu jsem se také vyjádřil u soudu. O žádný „slib bytu“ se nejednalo, šlo o bývání v domě, který jsem stavěl když mi bylo otcem slibováno, že si „buduji střechu nad vlastní hlavou“. Na zmíněné letecké fotografii je vidět na slepé cestě u domu stín cirká 150cm vysokého plotu, stojícího cirká 1m od místa, kde podle posudku měla stát zhruba 285 - 308cm vysoká plná zeď. Žádný znalec toto nevysvětlil, pouze tvrdili, že stíny se studie nezabývá. Fotografie doporučuji k shlédnutí pro posouzení relevantnosti tvrzení o tom, že dokazuje „zbudování kompletního prvního nadzemního patra“ aby byla naplněna litera zákona a budovaná nemovitost mohla být ve výlučném vlastnictví otce. Chápu, že toto svědectví proti mému otci může být těžko k pochopení, ale zkuste se prosím vžít do situace, kdy se s jedním z bývalých manželů žít dá a druhý Vám vyhazuje věci, vyhazuje Vás z domu, nadává Vám a fyzicky Vás napadá. Jak byste volili?

A teď k tomu, co se stalo 22. 8. 2008. Nikdo mi, zřejmě záměrně, z rodiny druhé otcovy ženy neřekl, že 18. 8. 2008 byl soud a uváděly se tam závěrečné řeči. A slyšet nepříjemnou pravdu, to otce vždy velmi rozčílilo. Vědět to, nikdy bych do garáže stříhat plech na úchyty nešel. Jenže 21. 8. jsem si všiml, že otec umývá auto a chystá si do něj mapu, z čehož jsem usoudil, že pojedou na delší výlet a naplánoval jsem si tedy že ty úchytky konečně udělám. Ráno jsem začal ale úřiznutím kupředu na modifikaci jednoho staršího regulovaného zdroje a pak jsem se chystal na ten plech, jenže přijel spolužák ze střední školy a chtěl po mě pomoci s problémem kdy 1GBy Dolphin MP3 přehrávač pojal jen cirká 0,7GBy hudby a pak hlásil chybu.

To trvalo do oběda, na oběd jsem byl u své matky a pak jak jsem šel domů, tak jsem se potkal s kamarádem Milanem Jemelkou, jenž venčil psa. Postupně jsme, bavící-se došli až k domu U Žebračky 22, kde jsem si všiml, že otec je už bohužel doma, když kolem nás projel na kole směrem do města. Milan ho pozdravil, otec mu však na pozdrav neodpověděl. Já sám otce již dávno nezdravím, neboť on na pozdrav neodpovídá. Ostatně nepozdravil ani svou první ženu, když jsme ho na procházce s máti potkali. Rozloučil jsem se rychle s Milanem a šel jsem dodělat rozdělanou práci, než se otec vrátí. Otec se ovšem vrátil nečekaně rychle. Nejdříve do otevřené garáže ani nešel, kolo opřel o dům a až asi po 3 minutách na mě do garáže přiletěl a začal na mě křičet, že nemám v garáži co dělat a že mu dlužím za nájem a že mě vyhodí. Oponoval jsem mu rovněž zvýšeným hlasem, že je to naopak jeho neplacení ani koruny na energii, jenž mě stojí tisíc korun měsíčně navíc a na to na mě otec řval že ať vypadnu, nebo že mě vyhodí.

Z prostoru mezi ponkem a autem se nedá utéci, navíc otec si sundal brýle a aby asi dodal své pohružce násilným vyhozením váhu tak i přesto, že měl triko s krátkým rukávem tak udělal gesto jako že si vyhrnuje ruce a poté se na mě vrhl. Snažil se mě, jako prvního srpna 2001 uděřit vsí silou do hrudi. Tu ránu jsem zachytil svou pravou rukou, v níž jsem držel velké kovové nůžky na plech. Ucítil jsem strašnou bolest a reflexivně jsem se bránil. Vše se událo tak rychle a v takovém afektu, že si na nic nepamatuji. Až na to, jak jsem viděl jak otec leží na zemi, levé oko úplně zalité krví a má hrozně zhmožděný obličej. Sám jsem se lekl. Otec jen něco nesrozumitelně chroptěl a pokoušel se vstát, ale nevypadalo to, že se mu to rychle podaří. Vyšel jsem před garáž, kde jsem využil toho, že zrovna přijel Ing. Vilém Kohout, přítel RNDr. Ivany Nárožné a požádal jsem ho, aby zavolal policii, že mě otec zase napadl a záchranku pro něj, protože je na tom špatně.

Nejdříve přijela záchranka, pak policie. Otec rozhodně nebyl do nemocnice přivezen v bezvědomí, ale odešel z domu po svých. Už po incidentu komunikoval s Ing. Vilémem Kohoutem, jenž zrovna přijel domů z práce. Vyzíval otce, aby klidně ležel, nezkoušel vstávat a vyčkal příjezdu sanitky. Otec následně komunikoval i s zdravotníky (uváděl, že si nepamatuje co se stalo) a sám odešel do sanity. Mimo jiné se musel protahovat bránou před garáží, která byla zavřená a nikdo kromě otce od ní nemá elektrické dálkové ovládání.

Zbudoval ji, aby nám tím zamezil či co nejvíce znepríjemnil užívání garáže aspoň pro kola, neboť auto je v ní jen jeho. Zatím bráně chybí plaňky a takto vzniklou „prolézačkou“ se otec

musel protahovat na cestě do sanity. Důvodem zranění otce byla brutalita jeho útoku jenž mě bolestivě zranila a fakt, že jsem v nutné obraně udeřil rukou svírající to, co jsem měl v době napadení v rukou - nůžky na plech. Šlo o údery pěstí s plochou částí nůžek, proto otec dle vyjádření znalce Prof. MUDr. Jiřího Králíka DrSc. nebude mít žádné trvalé následky. Jistě si každý dokáže představit, jaké by byly následky v případě směřování úderu ostrou částí nůžek. Již 1. 9. přijel autem domů a 6. 9. 2008 křičel před přivolanou policií na svou druhou bývalou ženu, že je lhářka, životem se protlouká jen lží a pod. (Přitom je to právě otec, jenž ji obelhal a donutil prodat její dům v Kozlovicích aby byly peníze na dostavbu domu U Žebračky, který je následně „jen jeho“ - to jen když pokud šlo o hypotéku, tak byl napsán jako společný manž. Náročných...)

To o míře následků hovoří snad samo za sebe. Do FN Olomouc taktéž nebyl převezen proto, že by zranění bylo vážné, ale prostě proto, že v FN Olomouc se specializují na zranění která utrpěl, jak nám sdělili na chirurgii v Přerově. Celý incident byl z jeho strany záměrně vyprovokován s cílem dosáhnout mého trestního stíhání, vystěhování a vydědění. Na vydědění se informoval již před mnoha lety u právničky Hájkové a rozhodně nešlo o první incident jím vyprovokovaný. Kupříkladu 17. 7. 2005 musela u nás policie bránit otci vyhazovat moje i druhých věci z garáže. 3. 4. 2006 napadl svou druhou bývalou ženu a udeřil svou dceru Ivanku.

V roce kdy se Ivanka narodila (1992) se stal mé matce vážný úraz, kdy ji byly komplikovaně přeraženy obě nohy automobilem. Když za mnou na podzim o berlích v taxíku přijela, protože mě už půl roku neviděla kvůli svému zranění, tak ji otec napadl, fackoval a uhodil až upadla na zem. Zhmoždění hrudníku, jaké jsem utrpěl po jeho napadení 1. 8. 2001, je totožné se zhmožděním jaké utrpěla má matka, a které ji dodnes občas bolí. Následky po této otcově agresi byly nalezeny při prvním vyšetření matky na mamografu. Na stavbě domu (U Žebračky 22) si kdysi na matku nachystal tlustý půlmetrový kus gumové hadice a sám se mně s tím chlubil... A tak by se dalo pokračovat.

Překvapivě to ale zatím stále není otec, kdo je stestně stíhán pro ublížení na zdraví, ale já. Byla mně při odvracení útoku způsobena velmi bolestivá zlomenina kosti pod malíčkem, těsně u kloubu s vykřivením (dislokací) zlomené části s kloubem a malíčkem do 40° úhlu. Následky si vyžádaly operaci poté, co se po zasádrování malíček s kloubem opět vrátil do oné 40° dislokace. Operace proběhla 29. 8. Pracovní neschopnost mám od 22. 8. 2008 do 28. 11. 2008. Předpokládá se změněná hybnost po cca půl roku s rehabilitací kvůli možným trvalým následkům a změně hybnosti. Při operaci fixována kost s prstem dvěma Kirschner dráty, dodnes malíček nenarovnám, bolí to a nemám v ruce sílu. Nezatnu ji ani dobře v pěst. Téměř nefunkční malíček se nemusí zdát jako „velký problém“, nicméně až Vám vypadne mýdlo či sklenice z rukou proto, že malíček prostě nereaguje jak má, tak změníte názor.

23. 9. 2008 jsem napsal: „Dokud otec léta potřeboval mou fyzickou pomoc při stavbě domu, sliboval mně, že si tak zajišťuji bydlení. Téměř současně s dokončením domu začal mezi námi konflikt o samu existenci mého bydlení v domě. Jelikož k 27. 9. 2008 paní RNDr. Ivana Náročná

se svými dětmi a přítelem dům opustila, obávám se, že otec využije jejich nepřítomnosti v domě k eskalaci svého násilného počínání vůči mě. S cílem, abych také dům opustil.“ Otcova druhá žena se odstěhovala, protože naivně věřila tomu, že když jí otec slíbil milion za to, že se odstěhuje a bude to mít v zápisu policie, že to má nějakou váhu. Nemá. [Otec slibuje milion](#). 20. 10. 2008 jsem obdržel od soudu žalobu mého otce, jíž se domáhá toho, abych vyklidil své věci z domu U Žebračky 22. V žalobě se uvádí, mimo jiné, že se otec mnou cítí na zdraví i na životě ohrožen. Vyčítá mi tam nedostatek respektu k jeho osobě, tvrdí že mu „činím vše myslitelné, abych mu zabránil užívat jeho dům“ a že „nejevím zájem“ platit nájem (!) o podílet se na nákladech bydlení.

O tom, kdo se kým cítí ohrožen vypovídá rovněž konec vyjádření se RNDr. Ivany Nárožné kde se nakonec píše, cituji „Do doby než se odstěhujeme z domu to nepodepíšu a nesouhlasím s použitím těchto zápisů. Do té doby též odmítám ze strachu o děti i o sebe vypovídat u soudu.“. Dále je mi otcem vyčítáno, že neprojevují vůči němu žádný respekt. Respektování a úcta je ovšem věc oboustranná. Respekt, úcta a autorita nemohou být nařizovány, ani nejde si je násilím na druhém vynutit. Vznikají dlouhodobě pozorováním chování druhých, hlavně ve vypjatých situacích. Protože v těchto situacích sahá otec k řevu a násilí, nelze se divit, že si tímto chováním žádný respekt, úctu ani autoritu nevybuduje. Komunikace mezi mnou a otcem ustala poté, co mně sprostě nadával v emailech za pobytu v USA. Nemluvě o tom, že každý pokus o komunikaci s otcem je rizikový. To je důvod, proč jsem s ním nekomunikoval ne jen já, ale nikdo z spolubydlících v domě.

Co se bránění užívání domu týče, pak musím uvést, že je to právě otec, jenž mi v bydlení všemožně brání. Například 13. 10. 2008 jsem přijel domů po cirka týdnů a zjistil jsem, že otec naplnil své výhrůžky a vyměnil zámeček na vstupních dveřích aby mi zabránil vstupu do domu. Policie otce sice přinutila mi večer nový klíč vydat, nicméně ještě před ní mi vyhrožoval že odpojí elektřinu, plyn a vodu aby dům učinil neobyvatelným. Opravdu se v domě najednou netopilo a tak jsem byl nucen nocovat mimo domov. 15. 10. 2008 jsem se přesvědčil, že otec opravdu odpojí elektřinu a plyn, vodu jsem pro zimu v domě ani nezkoušel. Je mi vyčítáno, že „nejevím zájem o placení za užívání“ domu.

Je pravdou, že pokládám za absurdní, abych platil otcovi nájem v domě, jenž jsem sám svému vlastnímu otcovi pomáhal zbudovat. Ohledně nákladů na elektřinu, plyn a vodu je třeba uvést že tyto právě sám otec v domě U Žebračky 22 nehradil. Kromě nákladů na domovní odpad, kterým se nemohl vyhnout, se nepodílel na platbách za energie ani jedinou korunou od léta 2005, kdy se vrátil z USA. Když do USA na konec roku 2001 odjel, nechal nám dluh asi 3 500,- Kč na platbách za elektřinu a zhruba 1 000,- Kč na úhradě za vodu, jenž měl hradit on, zatímco jeho druhá bývalá žena hradila plyn (topení, ohřev vody). Naproti tomu, já jsem jeho druhé bývalé ženě RNDr. Ivaně Nárožné hradil 2 000,- Kč měsíčně z mého 3 126,- Kč příspěvku na živobytí na platby za energie. Ohledně otcova neplatičství je veden spor 7C 291/2007 mezi ním a jeho

druhou bývalou ženou RNDr. Ivanou Nárožnou právě o dluh z těchto plateb, které jsou mě nyní neplatičem otcem vyčítány s tím, že „o jejich placení nejevím žádný zájem“.

Na nezájem o placení energií ukazuje i jejich zastavení, jakmile se otcova druhá bývalá žena odstěhovala a otec je tedy musel začít platit - nebo je zastavit.

Ještě jednou se Vám omlouvám za to, co jste právě přečetli a hluboce se stydím za to, jak daleko věci zašly a že jsem donucen se s Vámi o tyto zážitky podělit. Myslím si, že bude lepší, když se o tom dozvíte prvně odemně, nebo alespoň zvážíte pohled z té druhé, mé strany, pokud jste již byli mým otcem v této věci osloveni.

Můj otec spoléhá na to, že mi stud zabráni zvěřejnit podrobnosti z naší rodiny a tak bude moci on „tvořit pravdu“ a vykládat druhým, jak se věci mají. Nerad bych, abyste na mě pohlíželi jako na vraha. Nemůžu za to, že jsem byl otcem mnohokrát napaden a tentokrát jsem se prostě jen úspěšněji než dříve bránil.

Být věřící tak napíši, že se modlím za to, aby vztahy ve Vaší rodině nebyly nikdy tak zlé.

"Rekonstrukce" domu U Žebračky 22:

10. 2. 2009 mi PČR mi doručila zastavení trestního stíhání. Stále jsem zaútočil podle nich já, ale vzhledem k znaleckému posudku psychologa jsem nebyl v té době příčetný - "Pavel Nárožný netrpí žádnou duševní poruchou a jeho myšlení a jednání ani není žádnou duševní poruchou ovlivněno a obviněný je schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání pro společnost a je plně schopen své jednání ovlivnit. Rozpoznávací schopnosti obviněného však byly v době skutku podstatně sníženy a ovládací schopnosti obviněného byly vymizelé v důsledku městnání a vybití afektu." Hmm. Stále jsem ale vinen, podle nich...

Otec nicméně proti zastavení mého trestního stíhání podal stížnost (tomu říkám drzost, útočník si stěžuje, že stíhání napadeného bylo zastaveno) a o tom, jestli se tedy v mém trestním stíhání bude pokračovat nyní rozhoduje krajský státní zástupce v Olomouci.

21. 5. 2009 - došlo mi od Krajského státního zastupitelství oznámení o zamítnutí mé stížnosti na to vyšetřování a zastavení mého trestního stíhání. Tentokrát je to napsané lépe: "Vzhledem k tomu, že incidentu nebyla přítomna žádná další osoba, která by se k němu mohla objektivně vyjádřit, nelze zcela bez pochybností stanovit přesný a podrobný průběh incidentu." Nepostoupí to ale do vyšetřování a před soud proto, že "I v případě, že by však byla pravdivá výpověď obviněného, že jako první zaútočil poškozený, nebyly by podmínky nutné obrany splněny." Tvrdí se mi, že má obrana byla nepřiměřená vzhledem k tomu, že na mě otec zaútočil bezbranně, jen holýma rukama... Nejvtipnější je ovšem tvrzení otce, že - poté co popisuje jak na mě přiběhl a došlo k hádce - jsem ho "zcela neočekávaně" napadl... A nelze podat stížnost ani odvolání (§141, odst. 2 - nejde o první stupeň).

Takže "spravedlnost" zvítězila, útočník odešel nepotrestán... 😞

"It is dangerous to be right in matters on which the established authorities are wrong." - Voltaire
...just keep folding, just keep folding... 😊 [my config](#)

Trodas na webu Líbím se ti zde: <http://libimseti.cz/trodas>

Jeho fotka na Líbím se ti:

Jeho profil na Líbím se ti:

filtrovat uživatele (nyní ženy i muže bez omezení věku)

Sexuální orientace:	heterosexuální	osobní
Velikost poprsí:	-	postava
Velikost mužství:	nad 17	závislosti
Pohlaví mám:	úplně vyholené	sporty
Tetování:	žádné - zatím :)	zájmy
Piercing mám:	žádný - zatím :)	oblíbené
Zkušenosti:	mnoho	majetek
Naposledy:	radši nepočítat	hudba
Trenky/slipy:	trenky	intimně
Erotogenní zóny:	To si partnerka snadno zjistí :)	povaha
Oblíbená místa:	Mučírna :)))	názory
Oblíbené polohy:	Jaká se jen bude partnerce líbit.	partner
Lehké úchytky:	SadoMaso je lehká úchytky? Asi ne. Tak co třeb a záliba v sexy upnutých elastických oblečcích? Latex, kůže, spandex... Že by tohle? :)	
Další komentář: Takovej zvrhlík, mno :)		

Moje motto:	Vlády se musí bát svých občanů.	osobní
Plány:	Iniciovat změnu.	postava
Životní cíl:	Změnit myšlení lidí na samostatné kritické uvažování o "známých pravdách". Dobře, dobře, tak alespoň zabít ty všechny ostatní nemyslicí ovce...	závislosti
Moje ráno:	Vstanu, omrknu záchod, seznámím se s koupelnou a vyzkouším snídani :) Proč to sem jako píšou? :)))	sporty
Čemu neodolám:	Sexy oblečené slečně v upnutém oblečku :-D	zájmy
Co nesnáším:	Lháře, pokrytce a chuligány co kolem sebe rozšiřují brajgl jak čuňata v chlívkou.	oblíbené
Moje hříchy:	Hřích? Co to je? :)))	majetek
Můj vzor:	Voltaire.	hudba
		intimně
		povaha
		názory
		partner

<http://www.sedmicka.cz/prerov-hranice/clanek?id=143729>

<http://www.denik.cz/regiony/vrazda-v-prero...e-20100324.html>

<http://www.ceskenoviny.cz/domov/krimi/zpra...obvineni/453357>

<http://prerov-zpravy.nejlepsi-adresa.cz/cl...o-pribuzna-8389>

<http://www.sedmicka.cz/prerov-hranice/clanek?id=198237>

http://prerovsky.denik.cz/souvisejici_clanky/vrazda_manzelu.html

<http://www.denik.cz/regiony/rok-po-vrazde-manzelu-tela-se-stale-nenasla.html>

<http://prerov.nejlepsi-adresa.cz/zpravy/clanky/Masakr-na-Zebracce-tela-manzelu-policie-nenasla-pripad-je-vsak-uzavren-9590>

<http://prerovsky.denik.cz/zlociny-a-soudy/vrazda-manzelu-soud-se-blizi-tela-se-stale-nenasla.html>

<http://prerovsky.denik.cz/zlociny-a-soudy/nic-nemaji-rika-matka-muze-obvineneho20091124.html>

<http://www.ceskenoviny.cz/zpravy/olomoucky-soud-zacal-resit-vrazdu-manzelu-jejich-tela-se-nenasla/653398>

<http://www.zvedavec.org/komentare/2011/06/4436-hovoril-jsem-s-muzem-obvinenym-z-dvojnashobne-vrazdy.htm>